

УЖГОРОД

В ОБЛАСНОМУ ЦЕНТРІ ПРАЦЮЄ ЕВАКУАТОР

До уваги водіїв! Автівки, припарковані на вулицях Ужгорода з грубим порушенням ПДР, забиратиме евакуатор!

Управління контролю за благоустроєм та дотриманням ПДР у частині стоянки та зупинки Ужгородської міської ради повідомляє, що автомобілі, які суттєво перешкоджають дорожньому руху (заважають проїзду чи перешкоджають руху пішоходів), а водія немає на місці, евакуйовуватимуть.

Алгоритм дій наступний: інспектори з паркування складають на водія порушника постанову, викликають евакуатор, працівники КП «КШЕП»

здійснюють евакуацію авто на штрафмайданчик патрульної поліції на вулиці Карпатської України (колишня вулиця Гагаріна), 10.

Штраф за порушення правил паркування складає 340 грн.

Вартість евакуації – 600-850 грн залежно від типу автомобіля.

Вартість доби тимчасового зберігання авто на штрафмайданчику – 120 грн.

ПРОХАННЯ ДО ВОДІІВ ДОТРИМУВАТИСЯ ПРАВИЛ ДОРОЖНЬОГО РУХУ!

У МІСЬКРАДІ ОБГОВОРИЛИ БАЧЕННЯ РОЗВИТКУ МІСТА ДО 2030 РОКУ,

визначили й головні стратегічні цілі

Презентацію та публічне обговорення з громадськістю Стратегії розвитку Ужгородської міської територіальної громади до 2030 року та Плану заходів на 2024-2026 роки з її реалізації днями провели у міськраді.

До робочої групи зі стратегічного планування увійшли науковці, представники громадськості та громадських організацій. У представлених

для обговорення документах – основне бачення розвитку міста до 2030 року, визначено й головні стратегічні цілі.

Закінчення на стор. 4.

ПЕРШОЮ У НОВОРІЧНУ НІЧ В УЖГОРОДІ НАРОДИЛАСЯ ДІВЧИНКА

Як повідомили в Ужгородському міському пологовому будинку, немовля вагою 3400 г з'явилося на світ о 6:00 1 січня 2024 року.

Мама – жителька села Заріччя Хустського району, маленька стала четвертою дитиною у родині. І мама, і малюток здорові, почувують себе добре.

Дівчинка – єдина новонароджена у новорічну ніч. Щиро вітаємо батьків і бажаємо щасливого життя новонародженій у мирній Україні!

Фото взяте із вільного доступу в інтернеті

За словами директорки АВЕ Ужгород Наталії Якубик, «острівець» на вулиці Адама Міцкевича, 9 є першим в Україні. На майданчику прийматимуть відсортовані відходи – папір, картон, пластик, скло, алюмінієві банки, металобрухт.

Це – велика загорожена територія, щодня там знаходиться працівник ТОВ «АВЕ Ужгород», який приймає від людей відсортовані відходи, за це можна отримувати гроші. Коли працівника нема, можна самостійно викинути відсортоване сміття, для цього є відповідні бокси.

Робота «острівця» допоможе й зі своєчасним вивезенням ве-

«ЕКОЛОГІЧНИЙ ОСТРІВЕЦЬ» ЗАПРАЦЮВАВ В УЖГОРОДІ

Сортування – це не тренд, а необхідність!

з контейнерними майданчиками загального користування, адже тут прийматимуть і великогабаритні, ремонтні та

Територію оглянули голова Закарпатської обласної ради Роман Сарай, міський голова Богдан Андрійов, голова

родської міської ради Віктор Качур, які поспілкувалися із керівництвом та працівниками АВЕ «Ужгород», схвально оці-

ликогабаритних та ремонтних відходів, зменшенням, а згодом й унеможливленням накопичення відходів поряд

будівельні відходи. До послуг мешканців навколишніх будинків – і звичайні контейнери для побутових відходів.

Ужгородської районної державної адміністрації Юрій Гузинець, заступник міського голови Євген Плавайко, депутат Ужго-

рили ініціативу, яку, до слова, підприємство реалізувало за власні кошти.

Разом із тим, у компанії наголошують – основна мета такого «Екологічного острівця», щоб люди зрозуміли: сортування – це не тренд, а необхідність! Україна зараз на 46-му місці зі 109 країн через забруднення навколишнього середовища. На сміттєзвалищах накопичується понад 12,4 млрд тонн сміття, що забруднює довкілля отруйними речовинами та негативно впливає на наше здоров'я. Щороку кожен українець продикує від 300 до 500 кг відходів, з яких ТІЛЬКИ 15 кг йде на переробку.

ДО УВАГИ УЖГОРОДЦІВ!

Ужгородське районне управління поліції ГУНП у Закарпатській області надає графік звітування дільничних офіцерів поліції та поліцейського офіцера громади відділу превенції перед населенням щодо стану дотримання правопорядку та вжитих заходів із запобігання правопорушень

№ п/п	Поліцейська станція	Дата звітування	Звітус
1.	Поліцейська станція №1, м. Ужгород, вул. Михайла Грушевського, 6	16 січня 2024 року 11:00	Старший дільничний офіцер поліції Шевчук Тарас
2.	Поліцейська станція №2, м. Ужгород, просп. Свободи, 2	18 січня 2024 року 15:00	Старший дільничний офіцер поліції Пшеничка Іван
3.	Поліцейська станція №3, м. Ужгород, вул. Висока, 10	23 січня 2024 року 11:00	Старший дільничний офіцер поліції Белецький Іван
4.	Поліцейська станція №4, м. Ужгород, вул. Павла Чубинського (колишня вул. Бородіна), 15а	25 січня 2024 року 15:00	Дільничний офіцер поліції Добруцький Олександр
5.	Поліцейська станція №5, м. Ужгород, вул. Висока, 10	30 січня 2024 року 10:00	Поліцейський офіцер громади Позняк Іван

КОРОТКО

Перше у 2024 році засідання виконкому Ужгородської міської ради відбулося 10 січня.

Члени виконкому, зокрема, розглянувши питання порядку денного, погодили суб'єкту господарювання розміщення тимчасової споруди (павільйону) для роздрібно торгівлі на орендованій приватній земельній ділянці на вул. Юлії Жемайте, 4, терміном на 5 років.

На засіданні відмовили в погодженні технічних умов: – на підключення торговельно-офісної будівлі до системи водопостачання та каналізації на вул. Олександра Митрака, 31 – заявнику запропонували внести зміни до технічних умов у частині підключення інженерних мереж поза проїжджою частиною вулиці; – на підключення двох зблокованих індивідуальних житлових будинків до системи водопостачання та каналізації на вул. Берегівській, 22, 22а – через відсутність погодження з балансоутримувачем мереж (УЖНУ), до яких згідно з даними технічних умов має бути виконане підключення об'єкта замовника до інженерних мереж.

ЖИВІ ЯЛИНКИ ЗАБИРАЮТЬ ДЛЯ ПОДРІБНЕННЯ

Департамент міської інфраструктури Ужгородської міської ради рекомендує ужгородцям, які мали вдома живу ялинку, після свят виносити дерева до контейнерних сміттєвих майданчиків і залишати поруч.

Із ялинок, перед тим, як викинути, потрібно зняти всі прикраси (кульки, дошки, гірлянди), саму ялинку не ставити у сміттєвий пакет. Ялинки забирають працівники ТОВ «АВЕ Ужгород» та КП «КШЕП» для подрібнення.

НАСТІННИЙ ФОТОКАЛЕНДАР «УЖГОРОД-2024» ПРЕЗЕНТУВАЛИ У МІСЬКІЙ РАДІ

Нагадаємо, конкурс оголосили у жовтні, участь у ньому могли брати як професійні фотографи, так і аматори. Голосування відбувалося у фейсбуці – спочатку відібрали по 6 фото із кожного альбому на місяць, які набрали найбільшу кількість вподобайок у соцмережі. Після цього члени конкурсного журі оцінювали кожну світлинку – 12, які набрали найбільше балів, й увійшли в підсумку до календаря.

Календар, який надрукували з ініціативи управління у справах культури, молоді та спорту Ужгородської міської ради, не призначений для продажу. 100 примірників подарували Руху підтримки закарпатських військових, його можна було отримати за донат на благодійному різдвяному ярмарку, відзначила начальниця управління у справах культури, молоді та

спорту Алла Чернобук.

Автори фото, що увійшли у календар: Сергій Денисенко (січень, березень, липень, серпень), Крістіна Атрошенко (лютий, квітень, вересень, грудень), Володимир Галатиба (травень, червень, листопад), Олег Гойсберг (жовтень). До речі, Олег зараз на передовій захищає Україну від російських окупантів.

З організацією платформи для голосування допоміг викладач Закарпатської академії мистецтв Роберт Довганич.

ФОТОФАКТ

У Центрі гуманітарної допомоги "Совине гніздо" минулого тижня внутрішньо переміщені особи, зареєстровані в Ужгороді, отримали:

– 50 пакетів із необхідними речами для дітей до 1 року;

– 50 пакетів із продуктами і гігієнічними наборами.

Протягом тижня волонтери видавали одяг, взуття, постільну білизну та посуд (видали 1650 одиниць).

Видачу гуманітарної допомоги здійснювали у партнерстві з PDUM Partnerschaft Deutschland-Ukraine/ Moldova e. V., Luftfahrt ohne Grenzen / Wings of Help e.V. та іншими благодійниками.

Нагадуємо: за відповідними реєстраціями для отримання допомоги стежте на сторінках центру «Совине гніздо» в телеграмі або фейсбуку. Додаткову інформацію можна отримати на офіційній сторінці <https://sovyne.com.ua/>

Розширене засідання колегії управління освіти Ужгородської міської ради нещодавно відбулося в Ужгородському лицейі ім. Т. Г. Шевченка.

Освітня розглянула низку питань, зокрема щодо стану профілактики насильства і правопорушень серед дітей та учнівської молоді, хід реалізації Програми підвищення професійної майстерності педагогічних працівників у 2023 році, психологічний супровід освітнього процесу в сучасних умовах та підсумки виконання плану роботи управління освіти за 2023 рік. Також затвердили план роботи управління освіти на наступний рік.

У роботі колегії взяли участь міський голова Богдан Андрій, начальниця управління освіти Наталія Баранюк, працівники управління освіти, керівники закладів дошкільної та загальної середньої освіти Ужгородської міської

ПЛАНИ ТА ЗАВДАННЯ, ЯКІ СТОЯТЬ ПЕРЕД ОСВІТНЬОЮ ГАЛУЗЗЮ МІСТА,

обговорили в Ужгороді

територіальної громади.

Богдан Євстафійович подякував педагогам за роботу, привітав із Новим роком,

побажав здоров'я, терпіння, миру і затишку в родинях.

Роботу колегії підсумувала Наталія Баранюк, вона

окреслила плани та завдання, які стоять перед освітньою галуззю міста, та подякувала керівникам за підтримку, розуміння і якісну організацію освітнього процесу в умовах воєнного стану.

На засіданні колегії завітали ужгородські пластуни, які передали керівникам закладів освіти Вифлеємський вогонь миру.

УЖГОРОД У СКОРБОТІ...

Віддав життя за Україну, за кожного з нас: в Ужгороді 3 січня в останню

земну дорогу провели Героя – 46-річного молодшого сержанта Руслана Єлагіна.

Руслан Єлагін народився 2 січня

1977 року у селі Сорокине Луганської області, де прожив 37 років.

Від початку військових дій у 2014 році змушений був виїхати з рідної Луганщини. Саме Закарпаття стало для нього другою домівкою: тут він зустрів вірних друзів, тут народився його третій син, тут він став частиною нашої великої сім'ї.

Після початку повномасштабної війни Руслан без вагань став на захист України, до останнього подиху був втіленням мужності і прикладом того, як треба любити Батьківщину, як треба її боронити.

Життя командира розвідувального відділення обірвала ворожа куля 28 грудня 2023 року.

Віддати шану Герою прийшло багато ужгородців, рідні, друзі, побратими, в.о. міського голови, заступник міського голови Вадим Борець, заступник міського голови Іван Завидняк, військові.

Жалобна хода пройшла центральними вулицями міста до Пагорба Слави, де воїна з почестями поховали. У Руслана Єлагіна залишилися дружина, троє синів, батьки.

Вічна та світла пам'ять захиснику!

4 січня Ужгород попрощався із солдатом, старшим стрільцем Олексієм

Проданом. Остання дорога до рідного дому була довгою – він загинув 26 червня 2023 року під

Бахмутом на Донеччині.

Олексій Борисович Продан народився 29 серпня 1977 року на Далекому Сході. Згодом родина переїхала на Закарпаття, жила в Ужгороді. Олексій закінчив місцеву школу №11, здобув професію столяра.

У 2022 році мобілізувався до лав Збройних Сил України й став на захист рідної землі.

Прощалися із захисником на площі Народній, віддати шану воїну прийшли рідні, близькі, колеги, міський голова Богдан Андрій, військові, містяни.

Від головнокомандувача Збройних Сил України генерала Валерія Залужного зачитали пам'ятний лист на знак глибокої вдячності за жертвне служіння в лавах ЗСУ.

Після заупокійної літургії жалобна хода пройшла до Пагорба Слави, де Олексія Продана поховали з усіма військовими почестями.

У Героя залишилися дружина, донька та син.

Вічна пам'ять і шана!

В Ужгороді 8 січня попрощалися із підполковником Андрієм Лушчакевичем.

Андрій Євгенович Лушчакевич народився 30 липня 1971 року у Луцьку Волинської області, там здобув середню освіту. Після закінчення школи вирішив пов'язати своє життя із військовою службою, служінням українському народові та захистом рідної Батьківщини.

Закінчивши Хмельницьке вище артилерійське командне училище, отримавши військове звання «лейтенант», у 1992 році розпочав свою військову кар'єру на офіцерських посадах від командира взводу управління реактивної артилерійської батареї до начальника штабу-першого заступника командира кадру реактивного артилерійського дивізіону.

Служба у бойових частинах наділила Андрія Лушчакевича досвідом у військовій справі, залишила хороші спогади та вірних побратимів на все його подальше життя та діяльність.

Після проходження військової служби у 331-му самохідно-артилерійському полку продовжив свою військову службу у системі військових комісаріатів, зокрема у Закарпатському ОТЦК та СП, де займав керівні посади.

У 2016-2017 роках брав безпосередню участь в Антитерористичній операції у складі оперативного тактичного угруповання «Луганськ».

За значні досягнення та сумлінне виконання службових обов'язків був нагороджений численними подяками, грамотами та медалями. Одна з останніх – почесний нагрудний знак «Сталевий хрест» за вірність українському народові і військовій присязі від Головнокомандувача Збройних Сил України.

Андрій Лушчакевич був добрим, чуйним, завжди готовим прийти на допомогу. Умів спокійно та мудро ставитися до подій, що відбуваються, і завдяки цим якостям заслужив повагу до себе у колективі.

Прощалися із захисником на площі Народній. Віддати шану військовому прийшли рідні та друзі, колеги, міський голова Богдан Андрій, народний депутат України Микола Тищенко, депутат Ужгородської міськради Арсен Мелкумян, депутат Ужгородської райради Радіон Кіштулинець, начальник обласного територіального центру комплектування та соціальної підтримки Андрій Савчук, начальник Ужгородського районного територіального центру комплектування та соціальної підтримки Ігор Тишук, військові, містяни.

Поховали Андрія Лушчакевича із військовими почестями на Пагорбі Слави. Світлий спомин про Андрія Євгеновича назавжди залишиться в серцях та спогадах його рідних, земляків та побратимів.

В Ужгороді 2 січня прощалися із воїном-прикордонником Василем Данилом.

42-річний солдат, помічник гранатометника прикордонної застави загинув 27 грудня 2023 року від важких поранень, отриманих під час виконання бойового завдання у Чугувському районі Харківської області.

Прощання відбулося на площі Народній, віддати шану захиснику прийшли рідні, близькі, побратими-прикордонники, в.о. міського голови, заступник міського голови Вадим Борець, містяни. Поховали Героя у рідному селі Тур'ї Ремети.

Василь Васильович віддав своє життя за Батьківщину та український народ у цій страшній війні росії проти України. Він назавжди залишиться гідним прикладом мужності для молодих воїнів.

Вічна пам'ять і слава!

У МІСЬКРАДІ ОБГОВОРИЛИ БАЧЕННЯ РОЗВИТКУ МІСТА ДО 2030 РОКУ, визначили й головні стратегічні цілі

Початок на стор. 1.

Стратегічне бачення розвитку Ужгородської міської територіальної громади на період до 2030 року планують досягати через реалізацію 4-ох стратегічних цілей:

- 1. Інноваційна і креативна економіка та підприємництво.
- 2. Високі якості людського капіталу і соціальних послуг.
- 3. Комфортний і безпечний простір громади.
- 4. Місто екологічної безпеки, чистого довкілля, озеленення і енергоефективності.

В обговоренні взяли участь міський голова Богдан Андрій, заступники міського голови Іван Завидняк та Михайло Маргіта, виконавчий директор Закарпатського регіонального відділення Асоціації міст України Олег Лукша, начальник управління економічного розвитку міста Василь Цап, експерти зі стратегічного планування – заступниця директора ДУ «Інститут регіональних досліджень імені М. І. Долишнього НАН України», координаторка проекту USAID «ГОВЕРЛА» Ірина

Сторонянська та старший науковий співробітник цього інституту Андрій Дуб, представники громадськості.

Нагадаємо, у 2018 році Ужгородська міська рада затвердила Стратегію розвитку міста Ужгорода до 2030 року. Однак повномасштабна війна, а відтак значна кількість внутрішньо переміщених

осіб, які приїхали до міста, релокація бізнесу та інші чинники зумовили необхідність актуалізувати документ, тож міський голова Богдан Андрій подякував команді, яка майже рік працювала над оновленням Стратегії.

Крім того, згідно з вимогами законодавства України вперше розроблено Стратегічну еколо-

гічну оцінку до Стратегії розвитку міста та Плану її реалізації, яка здійснюється з метою прогнозування коротко-, середньо- та довгострокового впливу реалізації планувального документа на середовище життєдіяльності населення громади, виявлення потенційних загроз довкіллю та шляхів пом'якшення їхнього

впливу на довкілля та стан здоров'я населення, інформує Управління економічного розвитку міста Ужгородської міської ради.

Детальніше з документами можна ознайомитися на офіційному сайті Ужгородської міської ради в розділі «Стратегія розвитку» за посиланням: <https://rada-uzhgorod.gov.ua/strategiya-rozvytku-mista>

ПОДАВАЙТЕ ПРОПОЗИЦІЇ ЩОДО ПЕРЕЙМЕНУВАННЯ ВУЛИЦЬ ТА ПЛОЩ В УЖГОРОДІ

Від 9 січня і до 9 березня 2024 року триває повторне громадське обговорення щодо перейменування вулиць та площ в Ужгороді.

Про це інформує управління містобудування та архітектури Ужгородської міської ради і запрошує всіх охочих взяти участь в обговореннях. Пропозиції прохання подавати до 9 березня 2024 року у письмовій чи усній формі за адресою: вул. Небесної Сотні, 4, м. Ужгород, управління містобудування та архітектури, тел. 617103 або на e-mail: architect@rada-uzhgorod.gov.ua із зазначенням прізвища, імені, по батькові та адреси особи, яка їх подає.

	Чинна назва вулиці	Варіанти зміни назви вулиці
1	Івана Лобачевського	Івана Гарапка – український скульптор, член Національної спілки художників України, у 1947–1958 роках – ректор Ужгородського художнього училища. Лауреат обласної премії ім. Й.Бокшая та А.Ерделі в галузі образотворчого і декоративно-прикладного мистецтва.
2	Олександра Попова	Івана Шутсва – народний художник України, учень Й.Бокшая і А.Ерделі. Входить до когорти закарпатських майстрів натюрморту. Різнотематичний пейзажист.
3	Івана Крилова	Іштвана Лаудона – ужгородський педагог і натураліст, доктор Ужгородської Королівської католицької гімназії, видатний діяч культури і науки. Засновник унікального дендропарку (зараз сквер міської дитячої лікарні); Клари Лабик – відома українська співачка, народна артистка України, Почесна громадянка Ужгорода. Солостка Заслуженого академічного Закарпатського народного хору.
4	площа Олександра Пушкіна	Сергія Кузисва – офіцер, ветеран АТО, майор, заступник командира артилерійського дивізіону військової частини А 1556. Проживав в селі Дебальцевського котла. Працював у Міністерстві в справах ветеранів України, поєднував цю діяльність із волонтерською. Започаткував проекти «Україна-Норвегія» на Закарпатті та «НадКарпаття». Проживав на площі О.Пушкіна у гуртожитку (пропозиція розглядається за результатами електронної петиції).
5	Юрія Керекеша	Лужанська (необхідність винесення на обговорення перейменування вулиці виникла у зв'язку із зверненням доньки Юрія Керекеша стосовно зміни назви вулиці в районі очисних споруд, яка названа на честь її батька, на іншу назву).

КООРДИНАЦІЙНА РАДА З ПИТАНЬ ВНУТРІШНЬО ПЕРЕМІЩЕНИХ ОСІБ ВИЗНАЧИЛА НАЙЕФЕКТИВНІШИЙ КАНАЛ КОМУНІКАЦІЇ,

Засідання Координаційної ради з питань ВПО у місті Ужгороді, перше у 2024 році, провели у міськраді.

також обговорили план роботи на поточний рік

Крім того, що затвердили план діяльності на поточний рік, члени ради розглянули й інші питання. Зокрема, проаналізували результати публічних консультацій «Визначення найефективнішого каналу комунікації між ВПО, місцевими жителями та представниками ОМС», які минулого року провела ГО «Активна Громада Закарпаття» спільно з міськрадою. Зазначалося, що провалили їх для подолання проблеми комуніка-

ції між місцевими мешканцями, жителями громади зі статусом внутрішньо переміщених осіб

у громаді. І онлайн-, і офлайн-консультації показали, що найефективнішим каналом комунікації наразі є сторінка Ужгородської

ради, плани і наміри міжнародної благодійної організації БФ «СОС Дитячі Містечка» Україна в Закарпатській області та ГО «Євро-

пейська школа», детально зупинилися на перспективах співпраці ПРООН з Координаційною радою. Позналилися й із представниками релокованого ГО «Об'єднання ромських жінок «Голос Ромні».

та представниками місцевої влади, а також поліпшення комунікації і координації між ВПО

міськради у Facebook. Присутні на засіданні обговорили також діяльність у цьому

У роботі Координаційної

ДО УВАГИ ТИХ, ХТО ШУКАЄ РОБОТУ!

Ужгородська міськрада тісно співпрацює з центром зайнятості, тому пропонуємо актуальні вакансії підприємств, які звернулися з проханням про допомогу в укомплектуванні кваліфікованими кадрами на вільні робочі місця:

- пекар – заробітна плата 20000 гривень – веде технологічний процес випікання хліба, булочних виробів, випікання борошняно-кондитерських виробів у немеханізованих печах або в одній чи двох механізованих конвеєрних печах;
- оператор верстатів з програмним керуванням – заробітна плата 20000 гривень – займається установкою і зніманням деталей після оброблення. Стежить за роботою систем верстатів, які обслуговує, за показаннями цифрових таблиць та сигнальних ламп. Перевіряє якість оброблення деталей контрольно-вимірювальним інструментом та візуально;
- верстатник деревообробних верстатів – заробітна плата 15000 гривень – підготовка матеріалів для обробки на верстатах, робота з верстатами згідно з інструкціями майстра цеху, контроль якості виготовлених виробів;
- електрозварник на автоматичних та напіваавтоматичних машинах – заробітна плата 20000 гривень – з'єднує (зварює) елементи металоконструкцій, трубопроводів, деталей машин і механізмів за допомогою зварювального апарату, збирає заготовки (вузли) конструкцій, здійснює їхнє транспортування в межах робочого місця, налагоджує зварювальне устаткування, встановлює необхідний режим зварки, здійснює зоровий контроль швів. Запобігає виникненню напруги і деформацій у виробі;
- головний економіст – заробітна плата 15000 гривень – робота з клієнтами банку, приймання платежів від фізичних та юридичних осіб, валютнообмінні операції, продаж банківських продуктів та виконання планових показників;
- головний бухгалтер – заробітна плата 35000 гривень – знати бухгалтерський облік, вміти користуватись програмним забезпеченням, своєчасне подавати всю бухгалтерську звітність;
- лаборант (ветеринарна медицина) – заробітна плата 7100 гривень – працювати у відділі прийому зразків на дослідження, приймати та зберігати матеріал, який поступив на дослідження, + надбавка за шкідливі умови праці;
- інженер з охорони праці – заробітна плата від 11000 гривень – контролює використання праці відповідно до законодавства, бере участь у розробленні перспективних та поточних планів роботи щодо створення безпечних і нешкідливих умов праці на підприємстві;
- бухгалтер – заробітна плата 14000 гривень – розносити в обліку банківські виписки, формувати вихідні платіжні документи, надавати в банківські установи поточні звіти, формувати реєстр дебіторів та кредиторів, участь в інвентаризації, вміти працювати з великими обсягами документів;
- лицювальник-плиточник – заробітна плата 20000 гривень – виконує роботи середньої складності під час облицювання керамічними, скляними, азбестовими та іншими плитками;
- слюсар-сантехнік – заробітна плата від 20000 гривень – знати та застосовувати у діяльності принципи дії, призначення та особливості ремонту санітарно-технічних трубопроводних систем;
- кухар – заробітна плата від 9000 гривень – працювати кухарем в лікарні. Готує страви та кулінарні вироби із застосуванням різних способів теплової кулінарної обробки.

За детальнішою інформацією звертайтеся до Ужгородської філії Закарпатського обласного центру зайнятості: м.Ужгород, вул. А. Новака, 45. Контактні телефони: +380508005590, +380442449486.

Ресторан “Скала” – місце воістину легендарне. У радянські часи не було, мабуть, жодного туриста, котрий би не випив чарочки закарпатського вина в цьому підземному ресторані. Бував там хоча б один раз і кожен ужгородець за 50. У 1960-80-ті то була справжня дивина: посидіти глибоко під землею в колишніх королівських підвалах, поїсти дичини та послухати циганський ансамбль. Таке задоволення дозволяли собі в особливі дні, тому “Скала” неодмінно асоціювалася з непритаманною у радянські часи розкішшю і вседозволеністю.

“Мені здається, це був перший у Радянському Союзі нічний ресторан”, – пригадує молодість ужгородський пенсіонер Василь Іванович. – Працював він до 5-ї ранку. Вхід у “Скалу” був платним, коштував 10 рублів. Це було зроблено спеціально для того, аби відсіяти неплатоспроможну публіку. За ці 10 рублів ти міг замовити їжу й напої з меню. Якщо кінцевий рахунок був більшим, в кінці вечора доплачував. Готували в “Скалі” дуже смачно, порції були великими. В меню – купати, лоципечене, печення по-київськи, шніцель по-мукачівськи, різні делікатеси з дичини. Ресторан вважався досить дорогим, хоча захмарних цін там насправді не було. Людей вечорами приходило дуже багато, часто можна було зустріти туристів, закордонних гостей, партійну еліту”.

З усіх зібраних свідчень, спогадів і фотографій можна відтворити таку картину. Ужгород, вулиця Радянська, 32. Велика вивіска з надписом “Скала”, масивні двері, оздоблені металевим візерунком. За ними – вестибюль, з якого вниз, на глибину близько 20 метрів, спускалися досить круті гвинтові сходи. Спустившись, відвідувачі потрапляли до першої з п'яти зал – так званої малої. То була така собі печера, видовбана в камені. Зі стелі нависали величезні брили, простір освітлювали зроблені “під старовину” ковані ліхтарі, а під усім цим стояли столики зі стільчиками. Подейкують усі меблі були вирізьблені з червоного дерева.

Малу залу відділяли від наступної, так званої великої, декоративні букові та дубові балки. Її також оздобили в народному стилі: гуцульські дубові столи, лавиці й стільчики. Старожили згадують, що в кінці зали “ніби” вітала відвідувачів піднятою рукою “хазяйка” підвалу – рельєфно викладена з білого каменю фігура жінки. Виконав її, мовляв, відомий Федір Манайло, хоча підтвердження цьому ми знайти не змогли. Найбільше відвідувачів зазвичай “осідало” в цих перших залах. Кажуть, вони могли прийняти до 400 клієнтів. Далі розташовувався бар, де кожен вечір грали музиканти, а відвідувачі могли потанцювати.

Син легендарного джазмена Вілмоша Папа Біллі Пап-молодший згадує, що його батько починав грати саме в “Скалі”.

“До 1977-го в цьому ресторані грав ромський ансамбль, який виконував фольклорні композиції: угорські, словацькі, циганські, русинські. Євгеній Адам та Євгеній Лацко грали на скрипках, Янко Гаракаль на цимбалах, Адам Йовні на контрабасі. З ними іноді грав мій дід Аладар Пап на саксофоні та Отто Токар – на ударних. А в 1977-му в моду увійшла так звана салонна музика, а, по суті, джаз. Тоді в “Скалі” почав грати інший ансамбль. Вілмош Пап на

саксофоні, Бейла Горват на фортепіано, Юрій Будьо на бас-гітарі, Деметрійєв на ударних. Назви у цього ансамблю не було, зате успіх він мав величезний”, – пригадує Біллі Пап-молодший.

Була у “Скалі” й четверта зала – мисливська. Тут вже були зроблені дерев'яні декоративні стіни з вузенькими віконцями, а на них висіли мисливські трофеї на кшталт оленячих рогів та медвежих шкур. Меблі тут були дуже грубі, а замість стільців стояли звичайні пеньки. Особливий комфорт цій залі додавав справжній камін, перед яким лежала шкура дикого кабана. Тут пригощали делікатесами з дичини карпатських лісів. Якщо ж хтось бажав у “Скалі” усамітнитися, йшов до дегустаційної зали. Там меблями слугували величезні винні бочки, в яких могли уміститися всього лише двоє-чотверо осіб. У кожній із них – дубовий стіл і лавиці, на столі – свічки. Туди зокрема чоловіки любили приводити дівчат на побачення. Подавали тут кращі закарпатські вина: “Троянду Закарпаття”, “Променисте”, “Берегівське”, “Середнянське” та багато інших.

ВТРАЧЕНИЙ УЖГОРОД: ПІДЗЕМНИЙ РЕСТОРАН “СКАЛА”

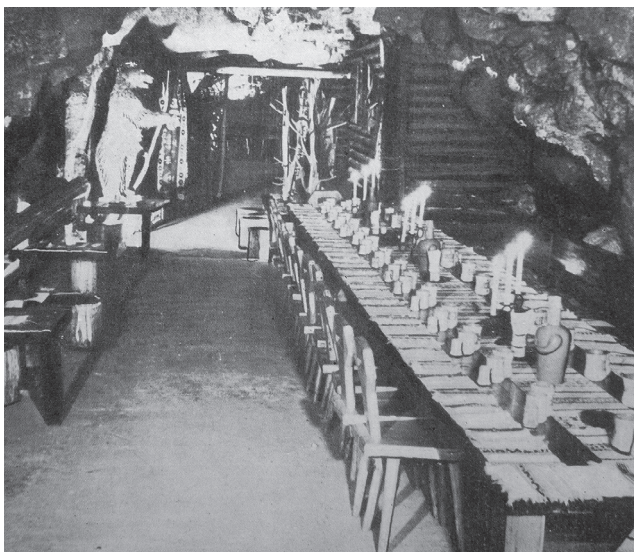
Керівник фольклорного ансамблю “Ужгород” Віктор Шостак згадує, що часто приходив у мисливську залу “Скали” студентом. Замовляв фазанів, куріпку

чи оленятину. “Не можу сказати, що це коштувало надто дорого. Навіть студент міг собі дозволити час від часу заходити у цей ресторан на дичину. До м'яса ми зазвичай замовляли пляшечку угорського “Токая”, потім слухали чудову музику. Особливо

мені запам'яталися виступи двох циганських співачок, котрі своїм співом проймали до глибини душі. Виступали у “Скалі” різні колективи”, – згадує пан Віктор.

Цікаво, що нині неможливо знайти відомості про відкриття

оригінального ресторану. Відомо, що глибокі підвали донині існують під всією вулицею Собранецькою. Колись, ще за часів Австро-Угорщини, вони належали казні й відігравали роль складів. Підвали колишньої “Скали” називали королівськими – надто вже довгими і великими вони були. Туди власники виноградників ввозили данину – кожну десяту бочку вина, отриману на своїй плантації. Після Другої світової війни цей підвал віддали Харчоторгу, який зберігав там засолені

овочі. Ця інстанція згодом провела укріплення й розширення свого природного холодильника: мабуть, тоді ж вирішивши перетворити 1000 квадратних метрів

підземної площі на ресторан.

Чому ж такий успішний проект у середині 80-х закрили? Є дві версії: красива і банальна. За першою, ресторан поступово почав затоплюватися ґрунтовими водами: аж поки його зовсім не залило. Спочатку, згадують деякі ужгородці, у “Скалі” були мокрими стіни, потім відвідувачам почало капати на голови, а згодом на підлозі вже

збиралися цілі калюжі. На користь цієї версії може свідчити той факт, що нині підвали “Скали” закриті бетонною стіною. Працівники кафе “Скала” на Собранецькій, 32 казали, що підвали закрили, бо там постійно стояла вода.

Однак колишній мер Ужгорода Еміль Попович (нині вже покійний), котрий керував містом з 1979-го по 1990-й, розповідав нам: причина закриття “Скали” в іншому – забороні споживати алкоголь. “Так, тріщини у стелі “Скали” були, але потопу, як про це розказують, я не пригадую. Просто у 1985 році стартувала антиалкогольна кампанія Горбачова, і ресторанам стало не вигідно працювати. У “Скалу” ж для чого приходили? Випити, погуляти, потанцювати. Я вам розкажу одну історію. Як відомо, у 1970-му поблизу Нижнього Солотвина Сергій Бондарчук знімав свій знаменитий фільм “Ватерлоо”. У ньому грали світові зірки, зокрема, американський

актор Род Стайгер. Всі актори жили у готелі “Ужгород”. Коли фільм тільки почали знімати, режисера й акторів запросив до себе секретар обкому. Питає: “Що я можу зробити для вашого комфорту?”. А французькі актори й кажуть: “Нам тут борделю дуже не вистачає”. Секретар здивувався, але пообіцяв подумати, чим може допомогти. А за тиждень, на черговій зустрічі, актори сказали, що вже не потрібно ніяких борделів, бо

вони відкрили для себе ресторан “Скала”, куди постійно ходили. Я чув, що не одна ужгородка після цього стала дружиною іноземця. Цим я не натякаю на те, що “Скала” була борделем, а лише доводжу, що це було дуже веселе місце. Зрозуміло, що в роки антиалкогольної кампанії на одній каві з тістечками такий величезний ресторан з великою кількістю персоналу просто не міг існувати. От його й закрили”.

Тетяна ЛІТЕРАТІ

“Про Захід”

Дві попередні статті проєкту «Історія однієї картини» – так уже вийшло – були присвячені жінкам, котрих зобразили відомі художники-чоловіки. Цього разу ми розкажемо про роботу, яка в каталогах теж має «жіночу» назву – «Ланкова», однак насправді головним героєм цього полотна є не жінка-керівниця колгоспної ланки, а чоловік поруч із нею – відомий кукурудзовод Юрій Пітра. Яка цікава історія криється в цій роботі, читайте далі.

Художник Гаврило Глюк оселився в Ужгороді у 1947 році. Він був дуже доброзичливим та інтелігентним чоловіком – через це легко сходився з людьми. Був у його житті такий мандрівний творчий період, коли художник на замовлення радгоспів і підприємств їздив Закарпаттям і малював робочий люд. Нині серед полотен художника ви можете побачити чимало таких робіт: чоловіки й жінки в полі та на виробництві (згадайте лишень відомих «Лісорубів на вахті миру») частіше за все не позують Глюку, вони зображені в процесі роботи – зігнути, боком, півбоком і навіть зі спини. Обличчя, як правило, не промальовані, адже не портретна

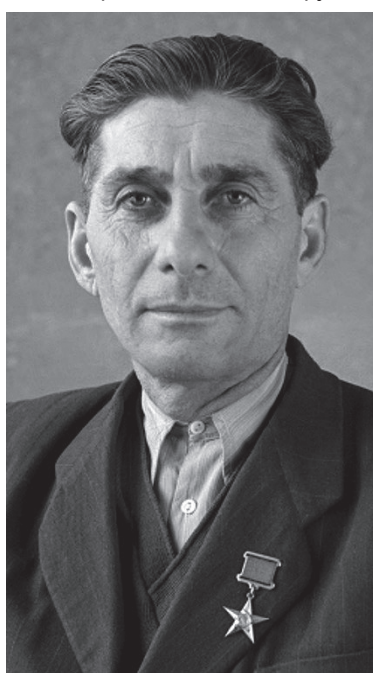

схожість була тоді завданням майстра, а створення образу робітника зі сильним тілом і стрімким зав'язанням до праці.

Мабуть, найчастіше Гаврило Глюк малював робітників колгоспу «Перемога» в селі Велика Добронь. У 1950-1960-х він приїздив туди іноді й на місяць-два, робив безліч графічних замальовок із полів. Донька художника Валентина Глюк-Александрова згадувала, що батько часто брав її зі собою. В полі було спекотно, дитина нудилася і питала, коли вони вже підуть геть, а художник, захоплений роботою, лише повторював: «Ще 5 хвилин, ще тришечки», а закінчував лише тоді, коли вже сонце сідало й люди розходилися з поля. Разом із тим відвідини колгоспу в Доброні залишили у спогадах доньки художника й приємні враження, зокрема вона часто згадувала, як каталася там верхи на свині.

Численні ескізи, створені в полі, потім, вже у майстерні Гаврила Глюка, спліталися в композиції й ставали полотнами, які роз'їжджалися по всьому світу. Але є серед них одна картина, що відрізняється від інших, адже на ній робітники у полі позують художнику. Написана вона була не у Великій Доброні, а в іншому відомому радгоспі, який мав назву «За нове життя». Працював у радгоспі в селі Білки на Іршавщині новатор сільськогосподарсько-

го виробництва, Герой Соціалістичної Праці і депутат Верховної Ради СРСР Юрій Пітра (на фото). Здається, в ті роки про нього чули на Закарпатті всі, адже трудові

досягнення Юрія Пітри часто висвітлювали у пресі, брошурах та книжках. Зокрема ланці під керівництвом Юрія Пітри у 1957 році вперше вдалося виростити й зібрати 100 центнерів кукурудзи на гектарі, а в подальшому ці показники лише зростали (у 1974 році ланка збрала рекордні 124,7 центнерів).

ІСТОРІЯ ОДНІЄЇ КАРТИНИ: «ПІТРА В ПОЛІ» ГАВРИЛА ГЛЮКА

Розказуємо ми все це, аби ви зрозуміли, що у 1972 році, коли Гаврило Глюк отримав запрошення приїхати й намалювати Юрія Пітру, в Білках зустрілися дві відомі й шановані на Закарпатті постаті. Що сталося далі – добре пам'ятають як в родині художника, так і в родині кукурудзівника. Глюк, мовляв, приїхав до будинку Юрія Пітри в обідню пору. Господар із дружиною та сином зустріли його, виділили парадну кімнату, яку завжди тримали для гостей. Нині син Юрія Пітри, Петро Юрійович, згадує: «Глюк сказав батькові: «Наладіться, буду вас завтра зрана малювати».

Зрана батько вдягнувся у костюм, нагороди повісив, а Глюк каже: «Ні, знімайте се, я буду вас малювати в полі, межі людьми»».

Приїхавши потому додому, художник розповів рідним, яка кумедна вийшла ситуація. Він-бо вважав, що на світанку вони вийдуть в поле, й був просто ошелешений, коли побачив Юрія Пітру в чорному офіційному костюмі з нагородами! Мовляв, він подумав, що художник його малюватиме в полі «при всьому параді», що, звісно, виглядало би зовсім неприродно, бо ж ніхто не ходить працювати в полі в костюмі з нагородами.

Коли Юрій Пітра перевдягнувся, вони поїхали на безкрайне поле над Боржавою. Там Гаврило Глюк зробив ескізи майбутньої роботи (збереглися як графічні ескізи, так і пастельні замальовки – див. фото праворуч).

Якщо порівняти ескіз із готовим полотном, можна побачити, що в процесі роботи художник трохи змінив композицію. Зокрема дуже цікавими є зображення тракторів на задньому фоні полотна. На пастельній замальовці їх не видно – мабуть, не було їх у той час і на полі. Як розповів нам зять художника, Йосип Гомокі, коли Гаврило Глюк, попрацювавши

день-два у Білках, повернувся додому й засів за картину, на місці тракторів він спершу намалював коней із возом. Варто зазначити, що коней доволі часто можна побачити на полотнах Глюка на сільськогосподарську тематику. Він дуже любив коней, вважав їх надзвичайно гарними. Можливо, на це вплинула його військова служба в кавалерії, де в його обов'язки входив догляд за кіньми. Одним словом, коней він малювати любив, тож не втримався від того, аби зобразити їх за фігурами

Юрія Пітри й ланкової. Та під час попереднього перегляду полотна замовникам ті коні зовсім не сподобалися. Мовляв, це ж передовий радгосп – які коні? Довелося Гаврилові Глюку замальовувати тварин, а на горизонті зобразити ряд тракторів – як символ прекрасної технічної оснащеності передового господарства.

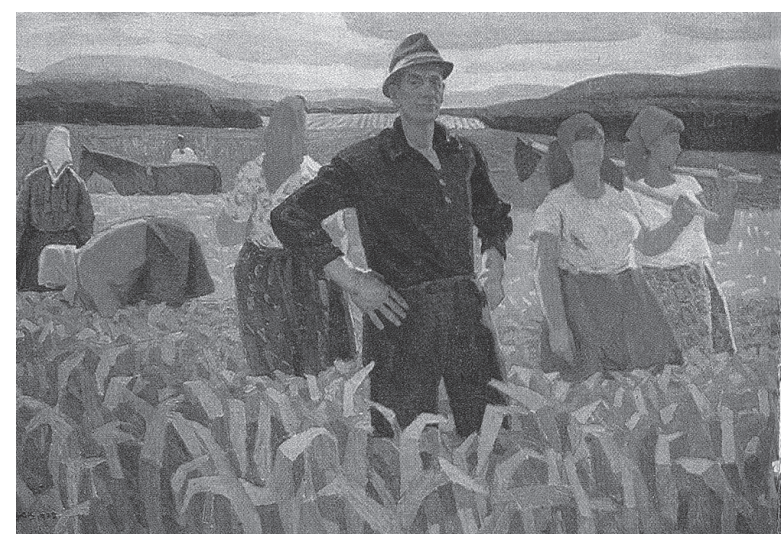
Ще однією цікавинкою цього полотна є його копії. Зазвичай

Саме її можна було побачити на минулорічній персональній виставці, присвяченій 110-й річниці від дня його народження.

Також свого «Пітру в полі» має Закарпатський художній музей ім. Й. Бокшая. Полотно експонувалося в Києві, на республіканській виставці, у 1975 році й звіт було закуплене музеєм. Розміри його трошки інші – 138 x 208 см., на полотні стоїть дата «1972». Крім завершеної роботи, у фондах музею зберігаються графічні замальовки і пастельний ескіз, тобто підготовчі матеріали до полотна.

Але був ще й третій варіант, адже син Юрія Пітри розповів, що радгосп свого часу викупив «Пітру в полі» й величезна робота зберігалася спершу в Будинку культури, а потім у музеї в Білках (див. фото нижче). Куди вона згодом поділася – незрозуміло. Нащадки Юрія Пітри знають, що її передали до музею, однак у музеї зберігається лише один примірник, закуплений ще в 1975 році. З усього цього виходить, що «Пітра в полі» був для Гаврила Глюка роботою непростю і важливою.

Цікаво й те, що Гаврило Глюк був не єдиним відомим митцем, який працював над образом Юрія Пітри. В тому ж Закарпатському обласному художньому музеї ім. Й. Бокшая зберігається ще одна робота, що зветься «Герой Соціалістичної Праці Ю. Пітра в полі». І цього

Гаврило Глюк не створював копії картин, це зовсім неприпустиме його творчості. Але під час підготовки цієї статті виявилось, що «Пітрів у полі» є кілька. Одна величезна за розмірами робота (140 x 178 см) багато років зберігається в будинку художника.

разу кукурудзівника таки зобразили в полі з нагородою на грудях. Різьблену композицію в 1978 році майстерно виконав скульптор Василь Свида. Але це вже зовсім інша історія.

Тетяна ЛІТЕРАТІ
"Про Захід"

ГОРОСКОП

ОВЕН

Великого значення надаватимете особистому добробуту. Можливо, буде складно боротися з труднощами через погане самопочуття і зниження життєвого тону.

ТЕЛЕЦЬ

Можуть виникнути труднощі через нечіткість у діях чи поспіх, доведеться витратити час на виправлення помилок. Ризиковані справи можуть призвести до втрати грошей.

БЛИЗНЯТА

Фінансове становище зміцниться. На вас чекають приємні покупки, встановлення контактів із корисними людьми, допомога яких може бути згодом дуже доречною.

РАК

Підвищена емоційність додасть нових відчуттів в особистому житті. Прислухавшись до порад близьких, зможете намітити нові цілі, які реально досягти незабаром.

ЛЕВ

Можете відчувати брак вільного часу через прагнення все робити надто ґрунтовно, приділяючи багато уваги дрібницям. До того ж це може заважати здійсненню особистих планів.

ДІВА

Тиждень сприятливий для навчання, поїздок, для початку нової діяльності чи стосунків. Багато хто намагатиметься матеріалізувати свої ідеї, боротися за здобуття надійного становища в соціумі.

ТЕРЕЗИ

Цього тижня варто докласти зусиль для задоволення власних бажань. Важливо спрямувати свої емоції в позитивне русло, щоб не зруйнувати того, що напрацьовано за минулі місяці.

СКОРПІОН

Обставини можуть змусити вас відмовитися від того, що було заплановано. Не наробіть помилок, піддавшись миттєвій паніці, проявіть гнучкість, пристосовуючись до мінливих ситуацій.

СТРЕЛЕЦЬ

Можливе відчуття втоми й апатії через дрібні неприємності, які виводять із душевної рівноваги. Намагайтесь переключитися на щось цікаве і корисне.

КОЗОРІГ

Відкриються нові життєві перспективи, скористатися якими зможуть ті, хто живе інтересами не тільки своїми, а й оточення. Посилиться бажання приносити більше користі.

ВОДОЛІЙ

Цей тиждень може виявитися несприятливим періодом – доведеться миритися з деякими обмеженнями, щоб уникнути конфронтації у стосунках та відчуженості.

РИБИ

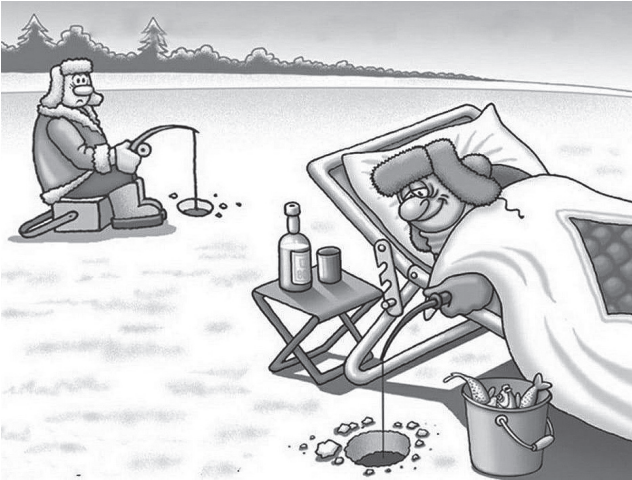
Ефективність дій, роботи цього тижня буде низькою, що може ускладнити обстановку, взаємини. Важливо виявити причину невдач, аби легше впоратися з неприємностями.

АНЕКДОТИ

На прийомі у психолога:
– Бачу, що вас мучить страшна проблема, яка отруєє все ваше життя.
– Тихіше, заради бога! Вона ж у коридорі сидить...

Група туристів, зайшовши до лісу,десь загубила рюкзак зі спиртним. Десять днів людям довелося виживати лише на їжі та воді.

...
– У вашого чоловіка такий цікавий акцент. Звідки він?
– З винного льоху.
...

Стережіться шахраїв! Перед святами замовив дружині парфуми від "Шанель" та золоті сережки, а надіслали два спінінги та стільчик для риболовлі.

...
Жінка прийшла до поліції.
– У мене зник чоловік, його немає вже 4-й день!
– Пишіть заяву.
Написала, подає, прочитали.
– Що йому передати, якщо ми його знайдемо?
– Передайте насамперед, що мама не приїде.
...

Дитина самки богомола:
– Мамо, а яким був мій тато?
– Хрустким.

...
– Кохана, цього року я викинув ялинку, навіть не чекаючи твого ниття. Що, сюрприз для тебе, га?
– От ідіот, ми ж штучну купили...

...
Піца – це кругова діаграма, яка показує, скільки в тебе залишилося піци.

...
– Рабіновичу, а я повертала вам лійку, яку позичила того тижня?
– На жаль, ні, Розо Марківно.
– Що ж робити? А я знову хотіла її позичити.

...
Чемпіонат світу з лінощів було скасовано через неявку учасників.

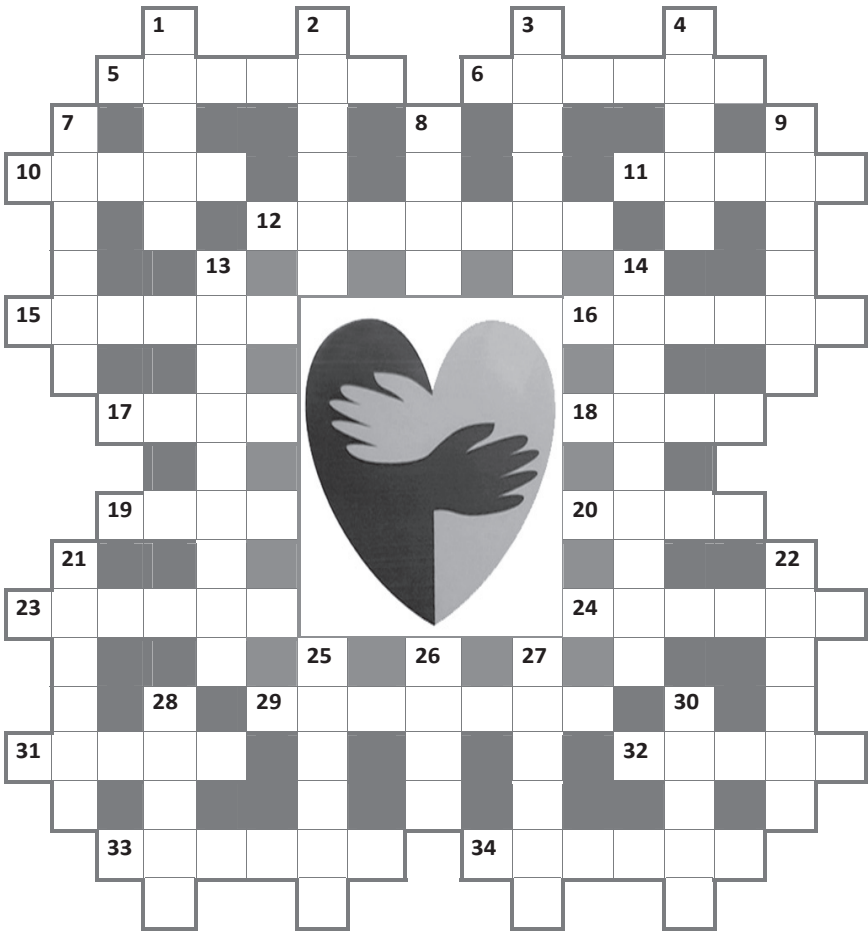
...
Дружина читає газету.
– Послухай, тут написано, що в деяких африканських країнах жінку можна купити у повне володіння за 40 доларів! Це ж просто неймовірно!
– Чому ти так говориш? – Розважливо відповідає чоловік. – Хороша жінка дуже навіть може коштувати таких грошей.

По горизонталі:

5. Той, хто не любить багато говорити і від кого важко почути слово – «дякую». 6. «Краща начинка до всіх насолод на землі – ... тих, кого ми любимо» (П. Брегг). 10. «Дякую, Боже, за дні і за ночі, Дякую, Боже, за руки, за очі, Дякую, Боже, за ... і душу, за те, що живу. А, іноді, мушу» (Л. Юска-вель). 11. «Пройшли ... і я не надломилась, Дивлюся знову в далі голубі. Позаду боротьба моя лишилась, Ісусе Добрий, дякую, Тобі!» (NN). 12. «За хліб на столі – жертвне причастя, За ... та біль, за мить каяття. Прожити життя – відміряне щастя, Дякую теж за усі почуття» (Л. Утриско). 15. «Я дякую, тобі, за все в житті – За ... вдень і за чудові ночі, За виверження теплих почуттів, І за твої прекрасні, рідні очі!» (Л. Степанишина). 16. «За цю можливість, дякую я долі, Бо цей ... запеклий пече! Я лють свою перетворю на вітер, Як сокіл в небі бачу ворогів! Я рознесу їх, мов шалений вихор» (з пісні Kozak System). 17. Відомий співак, виконавець пісні «Дякую тобі дружино, Моя лагідна, єдина. За безсонні довгі ночі І короткі наші дні». 18. «Ми дякуємо вам за хліб на столі, За втому і натружені ..., За колосисті лани та недоспані ночі, За наше щасливе дитинство» (NN). 19. «Я дякую, Боже, що є ... і хліб! Я дякую, Боже, за одяг і дім! Я дякую, Боже, за мир на землі! Я дякую! Дякую! Дякую!» (з пісні). 20. «Дякую, Солдате, що не відступаєш, Ворогів проклятих вміло проганяєш. Дякую, Солдате, ти найкращий в світі, Це тобі від серця дякують всі ...!» (NN). 23. «Дякую, тобі ..., що навчила косу плести, Більш не будеш, не будеш» (з пісні). 24. Автор повідомлення, компліменту, який зумисно приховує своє ім'я. 29. «Дякую Тобі, Боже, що я не ... І, що в серці моєму живе Україна, Спасибі Тобі за красивий мій край, За мову мою солов'їну» (В. Ворощак). 31. «Ходить ... садом, ходить ... гаєм, Щиро всіх частує щедрим урожаєм: Дякуєм осене за твої дари! Ой, ми не знаємо кращої пори» (з пісні). 32. «Все буде ... – Все буде

КРОСВОРД «ДЕЩО ПРО ДЯКУЮ»

До Всесвітнього дня чарівного слова «Дякую», який відзначають 11 січня

кльово, Новий ми ранок наповним любов'ю. Ніжно торкнуся своїми губами, До твоїх губ і нам буде ...» (з пісні). 33. Я вже не та, що ... літ тому, – Змінилась так, що аж сама дивуюся. Причина вся – у пережитому, І результатом змін – не налюбуюся» (Л. Степанишина). 34. «Вдячність – ... благородства душі» (Езоп).

По вертикалі: 1. «Вечірнє ..., дякую за день! Вечірнє ..., дякую за втому, За тих лісів просвітлений Едем, І за волошки в житі золотому» (Л. Костенко). 2. Місто в Індії, яке вважається найменш ввічливим. 3. «За величезний успіх – найкраща подяка ворога – ...» (Френк Сінатра). 4. «Дякую, мамо за те, що зродила, Батьку ..., що зростити зумів, Дякую, Боже, що дав мені крила, янголу моєму, що зі мною летів» (Л. Утриско). 7. «Якщо ... запропонує тобі свою тінь, свої плоди й

квіти, невже ти захочеш в подяку вирвати його з землі і забрати з собою?» (Васіштха). 8. «Дякую, Боже, за те, що живу, За їжу, за ... і за воду. За те, що стрічаю я днину нову, За радість, за щастя, за вроду» (Вікторія Г). 9. Відомий вислів «... дякую» – котрим виражається вдячність за зроблене добро, виявлену увагу. 13. Слово «дякую» у Болгарії та Македонії. 14. «Я дякую, тобі за все, що буде, За те, що є, і те, що вже було. За добрі очі, за чуттєві губи, Твою підтримку, ... і тепло» (NN). 21. «Дякую мріям, у них розквітаю, Спогадом щирим лечу в ..., Дякую, Боже, за життя, що кохаю, Дякую, світе, за твої чудеса» (Л. Утриско). 22. Місяць року, коли відзначають Всесвітній день «Дякую». 25. «Дякую вам ..., де стояла хлопців рота, Більш не будуть, не будуть» (з пісні). 26. Церковний спів, що хвалить та прославляє шановного святого або церковну подію. 27. «Я дякую тобі за перші кроки, За перше слово, сказане тобі, За всі прожиті у любові роки, І ... на очах в німій мольбі» (Л. Василичина). 28. «Мамо! Ти мій ... охоронець на Землі, Спасибі тобі за те, що життя подарувала мені і виростила в теплі» (NN). 30. Дякую німецькою.

Підготував Мар'ян Слоцький

• Газета "Ужгород" • Засновник: ТОВ "Редакція газети "Ужгород" •
• Видавець: ТОВ "Редакція газети "Ужгород" • Головний редактор Олексій МЕГЕЛА •

АДРЕСА: пл. Жупанатська, 3 (у дворі Художнього музею) ДЛЯ ЛИСТІВ: 88000, УЖГОРОД, пл. Жупанатська, 3.
ТЕЛ./ФАКС: 61-63-43, 050 549 7314. E-MAIL: gazeta.uzhgorod@gmail.com

Свідоцтво про реєстрацію: №721/313Р серія 3Т від 30.01.2019. Р/р UA56 305299 00000 26005023600678
у Приватбанку м. Ужгорода, МФО 305299, код ЄДРПОУ 25439910.
Номер видрукувано: "А-Прінт", м. Тернопіль, тел. (0352) 52-27-37. www.a-print.com.ua.
Тираж 1050 екз. Замовлення № 107.

• Відповідальність за достовірність фактів, цитат, власних імен та інших відомостей несуть автори публікацій, а рекламної інформації та оголошень – рекламодавці. • Редакція може не поділяти поглядів авторів.
• Редакція залишає за собою право редагувати матеріали.
• Гонорар виплачується тільки за замовленими матеріалами.
• Передплатний індекс газети "Ужгород" для індивідуальних підписників – 41807, для юридичних осіб – 01807.